

Charakteristika odborného stylu.

V odborných textech se ve srovnání s češtinou vyskytují zejména tyto zvláštnosti:

1. vyjadřování sponového slovesa „být“ jinými slovesy
2. používání přechodníků
3. přídavná jména slovesná; používání rozvinutých přívlastkových vazeb s přídavnými jmény slovesnými
4. tendence ke jmennému vyjadřování, používání tzv. slovesně jmenných vazeb namísto prostého slovesa
5. časté užívání vsuvek
6. trpný rod nedokonavých sloves se netvoří pomocí přičestí
7. vyjadřování slovesa „mít“ jinými slovesy

Slovní zásoba odborných textů.

Pro slovní zásobu odborných textů jsou charakteristické termíny a obecně vědní slova.

Termíny jsou odborné názvy určitého vědního oboru, které se vyznačují významovou přesností a jednoznačností. Jsou to především podstatná jména, dále přídavná jména a slovesa od nich odvozená. Jsou buď jednoslovné (např. клетка, клеточный; ледник, оледнение, ледниковый, оледнять) nebo víceslovné, tzv. terminologická sousloví (např. растительное сообщество, климатический пояс, полезные ископаемые).

Obecně vědní slova jsou výrazy typické pro odborný (knižní) styl. Mají většinou abstraktní význam. Patří k nim nejen podstatná jména (např. явление, изучение, анализ), ale i přídavná jména (např. основной, определённый), slovesa (např. являться, учитывать, определять), zájmena (např. кто-либо, любой), spojky (např. так как, для того чтобы), předložky (např. путём чего, в результате чего), vsuvky (např. наоборот, таким образом) a částice (např. пусть, же).